

Ramā-ekādaśī

Mahārāja Yudhiṣṭhira je rekel, "O Janārdana, o zaščitnik vseh bitij, kako se imenuje ekādaśī v času pojemaajoče lune v mesecu Kārtika (oktober - november)? Prosim, podaj mi to sveto znanje."

Vsevišnji Gospod Śrī Kṛṣṇa je nato takole spregovoril, "O, lev med kralji, prosim, prisluhni moji pripovedi. Ekādaśī, ki je v času temnega dela meseca Kārtike, se imenuje Ramā-ekādaśī. Najugodnejši je, saj takoj izniči najhujše grehe in osebo nagradi z vrnitvijo v duhovni svet. Sedaj ti bom zaupal njegovo zgodovino in njegove slave.

"Nekoč je živel slavn kralj po imenu Mucukunda, ki je bil prijatelj gospoda Indre, kralja rajskih planetov, kot tudi Yamarāje, Varuṇe in Vibhīṣaṇe, pobožnega brata demona Rāvaṇe. Mucukunda je vedno govoril resnico in Mi nenehno vdano služil. Ker je vladal v skladu z religioznimi načeli, v njegovem kraljestvu ni bilo nemirov."

"Mucukunda je imel hčer, imenovano Candrabhāgā, po sveti reki. Kralj jo je poročil s sinom Candrasene, Śobhana. Nekega dne je Śobhana na ugodni dan ekādaśīja obiskal palačo svojega tasta. Zaradi obiska je postala Candrabhāgā, žena Śobhane, zelo zaskrbljena, saj je vedela, da je njen mož telesno izjemno šibek in ni sposoben prenesti askeze celodnevnega posta. Zaupala mu je, 'Moj oče je zelo strog glede sledenja ekādaśīja. Na dan daśamīja, dan pred ekādaśījem, z velikim bobnom oznanja, "Na dan ekādaśīja, svetega dne Śrī Harija, naj nihče ne je!"'

"Ko je Śobhana slišal zvok bobna, je rekel svoji ženi, 'O, prelepa žena, kaj naj zdaj naredim? Prosim, povej mi, kako naj rešim svoje življenje ter spoštujem striktnost tvojega očeta in hkrati zadovoljim naše goste?'"

"Candrabhāgā je odvrnila, 'Moj dragi mož, na dan ekādaśīja v hiši mojega očeta nihče ne je, celo sloni in konji ne, kaj šele polnoletni ljudje. Zares, na dan ekādaśīja, svetega dne Śrī Harija, nobena žival ne dobi svojega obroka zrnja, listja ali slame -niti vode ne! Le kako bi se potem ti lahko izognil postu? Moj dragi mož, če moraš jesti, potem raje takoj odidi. Z močnim prepričanjem se zdaj odloči, kaj je potrebno storiti.'"

"Kraljevič Śobhana je nato dejal, 'Odločil sem se, da se bom na ta sveti ekādaśī postil. Kakršnakoli že je moja usoda, se bo ta zagotovo zgodila.'"

"Śobhana se je torej poskušal na ta ekādaśī postiti, toda postal je nevzdržno vznemirjen zaradi prevelike lakote in žeje. Sčasoma se je zmračilo in prihod ugodne noči je razveselil vse vaiṣṇave. O, Yudhiṣṭhira, vsi bhakte so uživali pri čaščenju Gospoda Harija in ostali budni celo noč, toda za kraljeviča Śobhana je ta noč postala povsem nevzdržna. In res, ob sončnem vzhodu, na dvadaśī, je bil kraljevič Śobhana mrtev."

"Kralj Mucukunda je pripravil pogreb svojega zeta tako, da je ukazal zbrati veliko kopicu drv za ogenj, hčeri Candrabhāgi pa je naročil, naj se svojemu možu ne pridruži na pogrebni grmadi. Tako je Candrabhāgā po vseh opravljenih očiščevalnih obredih za izkazovanje spoštovanja svojemu pokojnemu možu še naprej živela v hiši svojega očeta."

Gospod Kṛṣṇa je nadaljeval, "O, Yudhiṣṭhira, najboljši med kralji, čeprav je Śobhana umrl, ker se je držal Ramā-ekādaśīja, mu je tako pridobljena dobrobit omogočila, da je po smrti postal vladar kraljestva, visoko na vrhu gore Mandarācale. To kraljestvo je bilo kot mesto polbogov, zelo lesketajoče, z neomejenim številom draguljev v zidovih mestnih zgradb, ki so oddajali svetlobo. Stebri so bili narejeni iz rubinov, zlato z vloženi dragulji pa je sijalo vsepovsod. Ko je kralj Śobhana sedel na prestol pod povsem belim baldahinom, so ga služabniki pahljali s pahljačami iz jakovega repa. Na glavi je nosil sijajno krono, čudoviti uhani so krasili njegova ušesa, ogrlica je povelečevala njegov vrat, z dragulji obdani laketni obroči in zapestnice pa so obdajali njegove roke. Služili so ga Gandharve (najboljši med

rajskimi pevci) in Apsare (rajske plesalke). Takorekoč je predstavljal drugega Indro.

“Nekega dne se je brāhmaṇa po imenu Somaśarmā, ki je živel v Mucukundovem kraljestvu, med romanjem po številnih svetih mestih nekako znašel v Śobhanovem kraljestvu. Brāhmaṇa je opazil Śobhana v vsej njegovi blesteči slavi in pomislil, da je Śobhana morda zet njegovega kralja Mucukunde. Ko je Śobhana opazil bližajočega se brāhmaṇo, je takoj vstal s svojega sedišča in mu izrekel dobrodošlico. Po tem, ko mu je izkazal spoštovanje, je brāhmaṇo povprašal o njegovi blaginji in zdravju, o blaginji njegovega (Śobhanovega) tasta, njegove žene in vseh meščanov.”

“Somaśarmā je nato rekel, ‘O, kralj, vsi prebivalci in podaniki v kraljestvu tvojega tasta so dobro, prav tako so zelo dobro Candrabhāgā in tvoji drugi družinski člani. Mir in blaginja vladata v celem kraljestvu. Vseeno pa je nekaj nenavadnega. Zelo sem namreč presenečen, da si ti tukaj! Prosim, povej mi o sebi. Nihče še ni videl tako čudovitega mesta. Bodi tako prijazen in mi povej, kako si ga dobil.’”

“Nato je kralj Śobhana začel pripovedovati svojo zgodbo, ‘Ker sem se držal Ramā-ekādaśija, sem za vladanje dobil to blesteče mesto. Toda kljub njegovi veličastnosti to mesto ni večno. Rotim te, stori nekaj zoper to pomanjkljivost. Vidiš, to je le minljivo mesto, kraj v tem materialnem svetu. Kako naj naredim njegove lepote in slave trajne? Bodi prijazen in mi to razodeni s svojimi navodili.’

“Brāhmaṇa je nato vprašal, ‘Zakaj je to kraljestvo nestalno in kako bo postalo stalno? Prosim, do potankosti mi razloži in poskusil ti bom pomagati.’”

“Śobhana je nato odgovoril, ‘Ker sem se na Ramā-ekādaśi postil brez vsakršne vere, je to kraljestvo začasno. Poslušaj sedaj, kako lahko postane trajno. Prosim, vrni se h Candrabhāgi, prelepi hčeri kralja Mucukunde, ter ji povej, kaj si videl in spoznal o tem mestu in meni. Če ji ti, brāhmaṇa čistega srca, to poveš, bo moje mesto kmalu postalo trajno.’”

“Tako se je brāhmaṇa vrnil v svojo mesto in celotno prigodo zaupal Candrabhāgi, ki je bila hkrati presenečena in vznemirjena, ko je slišala novico o njenem možu. Odvrnila je, ‘O, brāhmaṇa, so to sanje ali resničnost?’”

“Brāhmaṇa Somaśarmā ji je odgovoril, ‘O, princesa, v tem čudovitem kraljestvu, ki se ga lahko primerja s področjem, kjer se zabavajo prebivalci rajskih planetov, sem osebno videl tvojega pokojnega moža. Tvoj bivši mož me je prosil, naj ti sporočim, da je njegovo kraljestvo nestalno in se lahko vsak čas razblini. Zato upa, da najdeš način, kako ga narediti trajnega.’

“Candrabhāgā je nato rekla, ‘O, modrec med brāhmaṇami, prosim, takoj me odpelji tja, kjer prebiva moj mož, saj si ga zelo močno želim znova videti! Njegovo kraljestvo bom zagotovo naredila trajno z dobrobitjo, ki sem jo pridobila s postom na vsak ekādaśi v svojem življenju. Prosim, takoj naju ponovno združi. Rečeno je, da oseba, ki ponovno združi ločene osebe, prav tako dobi zelo veliko dobrobit.’”

“Ponižni brāhmaṇa Somaśarmā je nato Candrabhāgo odpeljal do Śobhanovega sijočega kraljestva. Preden sta prispela do njega pa sta se ob vznožju gore Mandarācale ustavila pri sveti aśrami Vāmadeve. Ko je Vāmadeva slišal njuno zgodbo, je izgovoril himne iz Ved in Candrabhāgo poškopril s sveto vodo iz njegove *samanya-arghye*. Tako je zaradi dobrobiti, ki jo je dobila s postenjem ob tolikih ekādaśijih, njeno telo postalo transcendentalno. V zanosu in s presenečenimi sijočimi očmi je Candrabhāga nadaljevala svojo pot.”

“Ko je Śobhana opazil svojo ženo, kako se mu visoko na gori Mandarācala približuje, ga je preplavila radost. Z velikim zadovoljstvom in navdušenjem jo je poklical. Ko je prispela, ji je ponudil sedišče na njegovi levi strani, nakar mu je rekla, ‘O, najdražji, prosim, prisluhni, saj ti bom povedala nekaj, kar ti bo zelo koristilo. Od mojega osmega leta sem se redno in z močno vero postila ob vsakem ekādaśiju. Če ti prenesem vso nabrano dobrobit, bo tvoje kraljestvo zagotovo postalo trajno in blaginja se bo samo še povečevala, dokler ne nastopi veliki potop!’”

Gospod Kṛṣṇa je nadaljeval, “O, Yudhiṣṭhira, tako je Candrabhāgā, ki je bila čudovito okrašena z sijajnimi okrasi in je imela odlično transcendentalno telo, na koncu uživala mir in srečo s svojim možem. Moč Ramā-ekādaśija je Śobhani omogočila izpolnitev vseh želja v svojem kraljestvu na vrhovih gore Mandarācale, in mu podarila večno srečo - takšno, kakršno podarja transcendentalna krava kāmadhenu.”

“O, največji med kralji, tako sem ti opisal slave Ramā-ekādaśija, ki se pojavi v času pojema juče lune meseca Kārtike.”

“Kdorkoli se drži posta ob svetem ekādaśiju v času obeh, temnega in svetlega dela vsakega meseca, se nedvomno osvobodi grešnih posledic uboja brāhmaṇe. Ne bi pa smeli razlikovati med ekādaśijem svetlega in temnega dela meseca. Kot smo lahko videli, lahko oba dajeta zadovoljstvo v tem svetu in

celo osvobodita najbolj grešne in padle duše. Podobno kot črne in bele krave dajejo enako kakovostno mleko, tako oba ekādaśīja, v času temnega in svetlega dela meseca, dajeta enako dobrobit in na koncu sledilca rešita ponavljajočega se rojevenja in umiranja. Kdorkoli samo posluša to zgodbo in opis slav svetega Ramā-ekādaśīja, se osvobodi vseh vrst grehov in doseže vrhovno prebivališče Gospoda Viṣṇuja.

S tem se konča pripoved o slavaḥ svetega Ramā-ekādaśīja, oziroma Kārtika-kṛṣṇa ekādaśīja iz Brahmā-vaivarta purāṇe.